

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/112/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611010131
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Wänkeová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5611010131.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Márie Urbanovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. januára 2014 v Žiline, o odvolaní obžalovaného N. Y. a prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/48/2011 zo dňa 24.6.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného N. Y. a prokurátora **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš uznal obžalovaného N. Y. vinným zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák. účinného do 1.9.2011 na tom skutkovom základe, že:

dňa 11.7.2010 v čase približne o 00.15 hod. pred rekreačnou chatou v Račkovej doline, okres Liptovský Mikuláš, povedal S. C., nar. XX.X.XXXX, aby stiahol trestné oznámenie na neho, ktoré podal dňa 5.7.2010, na základe ktorého vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ dňa 19.8.2010 pod ORP-273/JP-LM-2010 začal trestné stíhanie a vzniesol obvinenie N. Y. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a iné, a následne S. C. udrel jedenkrát päšťou do oblasti tváre.

Za to ho okresný súd odsúdil podľa § 344 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák., účinného do 1.9.2011, na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Výkon tohto trestu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 2 roky.

Súčasne okresný súd obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, č.k. 2Pv 481/2010-21 zo dňa 13. apríla 2011 v bode 1/ pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že:

dňa 4.7.2010 v čase okolo 22.00 hod. v Liptovskom Mikuláši na Ul. 1. mája na parkovisku pred budovou Apartmány - Liptov vyhrážal sa zabitím S. C., nar. XX.X.XXXX, že mu nerobí problém počkať si aj pol roka a dať mu guľu do hlavy, čo u poškodeného S. C. vzbudilo obavu o svoj život, že vyslovené vyhrážky uskutoční,

kvalifikovaný obžalobou ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., lebo okresný súd dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Súčasne podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného S. C. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, a to bezprostredne po jeho vyhlásení, podal proti odsudzujúcej časti odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o vine, ako aj výroku o treste. V zákonnej lehote na podanie odvolania podal odvolanie prokurátor, a to proti oslobodzujúcej časti rozsudku.

Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd jednostranne vyhodnotil dôkazy, na ktoré prokurátor poukázal v záverečnej reči. Obranu obžalovaného považuje za účelovú vrátane novej verzie, ktorú prezentoval obžalovaný na hlavnom pojednávaní po vyše dvoch rokoch. Obrana obžalovaného bola vyvrátená pokiaľ sa týka tohto skutku pod bodom 1/ obžaloby výpoveďou poškodeného S. C., ktorý bezprostredne po jeho spáchaní v neskorých nočných hodinách túto udalosť z 5.7.2010 o 00.40 hod. oznámil na polícii, ktorý dôkaz súd odmietol akceptovať s odvolaním sa na zaužívanú prax súdu. Pomoc polície, o ktorú požiadal poškodený v týchto nočných hodinách, potvrdzuje aj záznam o hliadke služby príslušníkov Obvodného oddelenia PZ v Liptovskom Mikuláši zo 4.7.2010, ktorý tiež potvrdzuje, že poškodený bol ohrozovaný obžalovaným v uvedený deň, aj keď nedôslednosťou jeho vypisovania policajta PZ uvádza iné miesto, kde mala byť hliadka polície vyslaná. Osoby obžalovaného a poškodeného sú však totožné. Je len zarážajúce, že spracovateľ tohto záznamu si nepamätal na žiadne okolnosti, ani po jeho prečítaní na hlavnom pojednávaní, čo v prípade výsluchu príslušníka polície nie je ojedinelý prípad. Trestné oznámenie a výpoveď poškodeného S. C. nepriamo potvrdila aj svedkyňa Z. R., ktorá uviedla ako reagoval poškodený dňa 4.7.2010, vedela s kým S. C. komunikoval, aj keď toho nevidela, preto vyhodnotením týchto dôkazov neobstojí súdom vyhodnotenie zákonným spôsobom zhromaždených dôkazov, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný pod bodom 1/ obžaloby. Poukázal ďalej na to, že trvá na tom, že svedecká výpoveď svedka Q. H. je účelová a ten, kto sa zúčastnil hlavného pojednávania a pozorne vnímal priebeh výsluchu tohto svedka, si názorne mohol o osobe tohto svedka, najmä však o obsahu výsluchu tohto svedka, urobiť svoj názor. Tento svedok na otázky prokurátora konkrétne odpovedať nevedel a na svoj pobyt v Nemecku a potom v Rakúsku odpovedal neurčito, bez bližšieho zdôvodnenia a nepotvrdil ju ani žiadnym relevantným dôkazom. To, že sa rozhodol z vlastnej iniciatívy po takom odstupe vypovedať sám, len dokazuje nepresvedčivosť tohto svedka. Obhajoba na prvých termínoch tohto hlavného pojednávania sa uspokojovala s čestným prehlásením tohto svedka a netrvala ani na jeho osobnom výsluchu pre nich takto kľúčového svedka na hlavnom pojednávaní. Zdôvodnenie tohto postupu obhajoby po realizácii výsluchu tohto svedka na hlavnom pojednávaní sa preto vyhodnotil za racionálny. Za rozporuplné, ba až nelogické je možné považovať rozhodnutie súdu o oslobodení obžalovaného zo skutku pod bodom 1/ obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. so zdôvodnením, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, pričom tento skutok súvisí aj so skutkom pod bodom 2/ obžaloby kvalifikovaným ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorý súd vyhodnotil za preukázaný, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný N. Y.. Navrhol preto, aby Krajský súd v Žiline zrušil rozsudok okresného súdu, čo do výroku, ktorým podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby obžalovaného N. Y. a prikázal okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Obžalovaný N. Y. odôvodnil svoje odvolanie prostredníctvom obhajcu tým, že v predmetnom konaní bolo dokázané, že obžalovaný sa o trestnom oznámení dozvedel až dňa 3.11.2010, kedy mu bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia. Dôkaz o skoršej vedomosti obžalovaného o trestnom oznámení na neho nebol súdu predložený. Je preto nemožné, aby obžalovaný už dňa 11.7.2010 pôsobil na poškodeného, aby stiahol trestné oznámenie, o ktorom v tom čase nemal vedomosť a dozvedel sa o ňom až po 4 mesiacoch, dňa 3.11.2010 na základe uznesenia o vznesení obvinenia.

Súčasne sa vyjadril k odvolaniu prokurátora okresnej prokuratúry s tým, že prokurátor v odvolaní banalizuje rozpory v dôkazoch obžaloby, keď uvádza, že skutočnosti uvedené v zázname o hliadke služby príslušníkov OO PZ Liptovský Mikuláš zo dňa 4.7.2010, ktoré nepotvrdzujú výpoveď poškodeného, boli spôsobené len nedôslednosťou policajta vypisujúceho záznam. Na druhej strane však z nedorozumenia pri výpovedi svedka Q. H. ohľadne krajín Rakúsko a Nemecko, ktoré boli odstránené až na hlavnom pojednávaní a akceptované súdom, hoci v zápisnici o pojednávaní to nie je zachytené, vyvodzuje účelovosť výpovede tohto svedka. Svedok však vždy jednoznačne tvrdil, že v čase, kedy sa mal obžalovaný vyhrážať poškodenému, cestoval s obžalovaným do Klagenfurtu, ktoré mesto je v Rakúsku. Obžaloba v odvolaní tiež poukazuje na skutočnosť, že obhajoba nenavrhol toto svedka vypočuť na prvých termínoch hlavného pojednávania, ale uspokojovala sa len s jeho čestným prehlásením. Prehliada pritom skutočnosť, že aj prokurátor až po niekoľkých hlavných pojednávaniach písomným podaním zo dňa 15.5.2013 navrhol doplniť dokazovanie výsluchom svedka G. N.. Navrhol preto, aby krajský súd zamietol odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš a zrušil výrok o vine a treste Okresného súdu Liptovský Mikuláš a obžalovaného N. Y. spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil.

Krajský súd v Žiline na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a prihliadal pritom aj na chyby, ktoré neboli vytykané a odôvodňovali by podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom však zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné a rovnako tak nie je dôvodné ani odvolanie obžalovaného.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania, ktoré sú uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu podľa § 2 ods. 7, voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12, ako aj rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Krajský súd môže konštatovať, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré trestný proces upravujú. V odôvodnení rozsudku okresný súd v súlade s § 168 Tr. por. stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a vysvetlil, na základe akých dôvodov a prečo dospel jednak k odsudzujúcej časti a jednak k oslobodzujúcej časti.

Pokiaľ ide o rozhodnutie okresného súdu, ktorým bol obžalovaný N. Y. uznaný vinným, k tomuto môže krajský súd uviesť nasledovné:

Ide o skutok, ktorý bol pôvodne uvedený pod bodom 2/ obžaloby podanej prokurátorom Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš a ktorého sa mal obžalovaný dopustiť dňa 11.7.2010 a v zásade má súvisieť so skutkom zo dňa 4.7.2010 a trestným oznámením zo dňa 5.7.2010.

Obžalovaný sa k uvedenému skutku nepriznal, avšak potvrdil, že v predmetný deň, teda 11.7.2010 bol v kontakte s poškodeným s tým, že poškodený bol opitý, bol by spadol, preto ho prichytil obidvoma rukami za odev za prsia. V kontakte s ním bol však z toho dôvodu, že poškodený mu dlžil peniaze. Krajský súd nemohol rovnako ako okresný súd neprihliadať na výpoveď svedka poškodeného S. C., ktorý uviedol, že ho obžalovaný napadol a hovoril mu, aby stiahol trestné oznámenie. Skutočnosť, že obžalovaný bol v kontakte s poškodeným potvrdil aj svedok C. I., ktorý uviedol, že obžalovaný prišiel po C., potrhali sa, pobili, asi začal Y., niečo si nadávali a trhali sa. Počas potýčky Y. povedal C., aby stiahol obvinenie. Nič konkrétnejšie už nezachytil. Rovnako tak svedok N. R. zaregistroval výmenu názorov a vzájomnú bitku medzi obžalovaným a S. C., pričom on do incidentu nezasahoval, nevedel prečo vznikol, nezaujímalo ho to. Svedkyňa Z. R. obdobne mala vedomosť o tom, že obžalovaný povedal poškodenému, aby stiahol obvinenie. Vzájomný konflikt medzi obžalovaným a poškodeným registrovali aj svedkovia N. H., C. Q. a I. Y., ktorí však dôvod tohto konfliktu odôvodňovali obdobne ako obžalovaný.

Z takto vykonaného dokazovania potom aj krajský súd dospel k záveru o vine obžalovaného. Je nesporné, že konanie obžalovaného súviselo s tým, že poškodený podal dňa 5.7.2010 trestné oznámenie na obžalovaného pre skutok uvedený pôvodne v bode 1/ obžaloby. Aj keď prokurátor namieta nelogickosť konania, že v prípade, že bol obžalovaný oslobodený v bode 1/ obžaloby, nemohol sa dopustiť ani skutku v bode 2/ obžaloby, tak k tomuto krajský súd uvádza, že je nesporné, že 5.7.2010 bolo podané trestné oznámenie, to znamená, že bez ohľadu na výsledok konania ohľadne skutku v bode 1/ sa samotné trestné stíhanie viedlo, obžalovaný mohol byť motivovaný a aj bol motivovaný podaným trestným oznámením zo strany poškodeného, preto jeho konanie, z ktorého bol uznaný vinným smerovalo k tomu, aby poškodený „stiahol“ trestné oznámenie ako to je uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Okresný súd správne vyhodnotil vykonané dôkazy a pokiaľ sa obžalovaný domáha iného hodnotenia dôkazov, tak k tomuto krajský súd uvádza, že okresný súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia tak, aby boli vo vzájomnom súlade a tieto dôkazy následne správne aj vyhodnotil. Pokiaľ sa ohľadne skutku v bode 2/ vyskytli rozpory, tieto boli zákonným spôsobom odstránené a svedkami dostatočne vysvetlené. Pokiaľ okresný súd vyhodnotil výsluchy svedkov a výpovede svedkov N. H., C. Q. a I. Y. ako podané za účelom nepriťažiť obžalovanému, aj toto hodnotenie je vzhľadom na ich vzťah k obžalovanému správne. Z uvedeného dôvodu krajský súd nezistil také pochybenia okresného súdu, ktoré by mali vplyv na správnosť jeho odsudzujúceho rozhodnutia.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý súvisí s rozhodnutím o vine obžalovaného, okresný súd uložil správne obžalovanému podmienený trest odňatia slobody v primeranej výške, správne výkon tohto trestu

podmienečne odložil, pričom určil skúšobnú dobu vo výmere 2 roky, ktorej výmera je rovnako správna a zákonná. Okresný súd správne ustálil aj pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Aj podľa názoru krajského súdu takto uložený trest má všetky predpoklady naplniť všetky zásady účelu trestu.

K oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku v bode 1/ podanej obžaloby, krajský súd považuje za potrebné pripomenúť, že vina obžalovaného môže byť založená len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že žalovaný skutok sa stal. Zistenie skutočného stavu veci preto vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie, bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu veci nemožno preto považovať zistenie o púhej pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného záveru.

Na preukázanie viny obžalovaného pritom musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine teda môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa skutok stal, ktorý je predmetom trestného stíhania a nemožno pritom vychádzať z domnienok, či predpokladov, ale len z logických a ničím nespochybniteľných dôkazov.

V danom prípade z vykonaného dokazovania nemožno jednoznačne ustáliť záver, že skutok v bode 1/ podanej obžaloby sa stal, a to hodnotiac dôkazy v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Vyplýva to predovšetkým z tej skutočnosti, že obžalovaný svoju vinu popiera. Usvedčovaný je poškodeným, ktorý si však na hlavnom pojednávaní podrobne na okolnosť predmetného skutku zo dňa 4.7.2010 už nepamätal, nepamätal si, či v súvislosti so skutkami okolo apartmánov mal prenasledovať obžalovaného alebo nie. Jeho výpoveď pôsobila rozporne, keď si nespomínal ani či on sám bol rovno pri garážach alebo či išiel za mužmi, ktorých videl. Nikto iný priamo pri skutku nebol.

Z takto vykonaného dokazovania skutočne nie je možné ustáliť jednoznačný, absolútne nespochybniteľný záver, že obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby nepochybne a bez akýchkoľvek ďalších špekulácií. Na základe týchto skutočností je potom výrok o oslobodení obžalovaného, ku ktorému dospel okresný súd správny a zákonný.

Pokiaľ ide o výrok o náhradu škody, aj tento je správny a zákonný, nakoľko poškodený si v konaní uplatnil nárok na náhradu škody, avšak na toto rozhodnutie o uložení povinnosti obžalovanému nahradiť poškodenému škodu by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré však presahuje rámec trestného konania, preto okresný súd správne poškodeného s jeho nárokom odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.